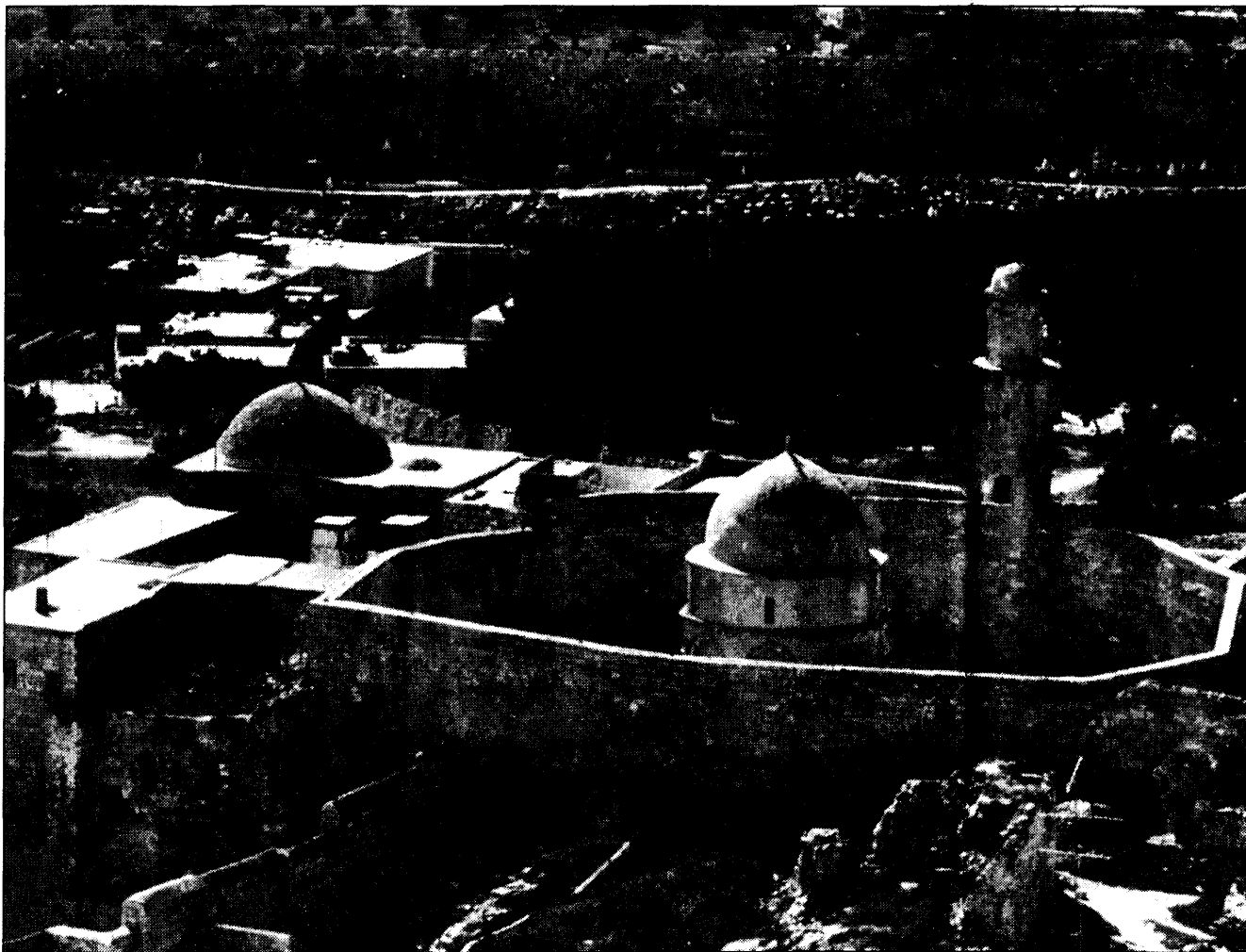

ApG 6,1-7:

Da der i de dage blev stadig flere disciple, begyndte hellenerne at skumle over hebræerne, fordi enkerne hos dem blev tilsidesat ved den daglige uddeling. De tolv sammenkaldte så hele discipelskaren og sagde: »Det er ikke rigtigt, at vi forsømmer Guds ord for at varetage tjeneste ved bordene. Find derfor blandt jer selv, brødre, syv velanskrevne mænd, fyldt af ånd og visdom, som vi kan sætte til denne opgave, men selv vil vi fortsat holde os til bønnen og tjenesten for ordet.« Dette forslag tilsluttede hele forsamlingen sig, og de valgte Stefanus, en mand fuld af tro og Helligånd, Filip, Prokorus, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaos, en proselyt fra Antiokia. Dem fremstillede de for apostlene, som bad og lagde hænderne på dem.

Guds ord havde fremgang, og tallet på disciple i Jerusalem blev større og større; også en stor gruppe præster blev lydige mod troen.

I ApG kap. 6 fortælles der om nogle af de problemer, som den første kristne menighed måtte forholde sig til efter Kristi Himmelfart. (Illustration: i forgrunden Himmelfartskirken i Jerusalem)

Vækst giver problemer

AF KAI KJÆR-HANSEN

Menigheden af Jesus-troende jøder vokser stadig. Væksten skaber problemer mellem to grupper i Jerusalem-menigheden. Lukas har tidligere røbet, at individuelle medlemmer kunne skabe problemer for sig selv og menigheden (se 5,1-11). I kap. 6 drejer det sig om et problem, hvor menighedens autoriteter, apostlene, er ansvarlige for problemets opståen. De bortforklarer det da heller ikke, men løser det. Afsnittet viser, hvordan et problem i en menighed kan løses på en moden måde. Samtidig viser Lukas selv, at han har mere at sige om menigheden, end at den altid var ét i hjerte og sind (se 4,32).

Problemet drejer sig ikke om teologiske meningsforskelle, men er af praktisk art. De græsktalende Jesus-troende jøder føler, at enkerne i deres menighed - eller menigheder - tilsidesættes og ikke modtager tilstrækkelig fattighjælp ved den daglige uddeeling. De nærmere omstændigheder angives ikke. Men en-

ker af jødiske immigranter har været en særlig udsat gruppe, da mange af dem ikke har haft slægtninge i Palæstina til at hjælpe dem, når deres ægtefælle døde.

Nogle problemer er bedre end andre

Væksten i menigheden skaber det omtalte problem. Men hellere et problem, der skyldes vækst i menigheden, end ingen problemer på grund af stagnation. Det hører det normale til, at vækst giver visse problemer. Sådanne er til for at blive løst.

Overvej

- at apostlene ikke afbildes som fuldkomne
- at apostlene tegnes som problemløserne til efterfølgelse
- hvilke vækstproblemer der kan opstå i en moderne menighed.

Der er forskel på immigranter

Vil man være på den sikre side, når man karakteriserer de

Jesus-troende hellenister, der omtales i kap. 6, kan man ikke sige meget andet, end at de har haft græsk som gudstjenestesprog. For at forstå deres situation er det bedste, man kan gøre, at tænke på en immigrationsmenighed, fx en russisk messiansk-jødisk menighed i Israel i dag - eller for den sags skyld en danske menighed i USA for 75 år siden.

Nogle spørgsmål med Stefanus som eksempel - og til overvejelse:

- Hvem ved, hvor Stefanus er født? Strengt taget siges det ikke engang, at han er hellenist, hvilket vi af andre grunde regner med. Var hans forældre immigreret til Israel, før han kom til verden? Var han som barn blevet slæbt med hen i en af de hellenistiske synagoger og havde fået græsk som gudstjenestesprog - som hans forældre også talte med ham derhjemme - mens han legede med hebraisktalende kammerater?

- Og hvis han selv er immigrant: Var han god til sprog, så han hurtigt lærte hebraisk? Talte han græsk eller hebraisk

på arbejde? Fungerede han som oversætter for dem i den hellenistiske synagoge, som kun forstod hebraisk (!) - denne situation kendes fra andre immigrationsmenigheder. Det er ikke ualmindeligt, at man bliver ved med at komme til gudstjeneste, hvor ens familie plejer at komme, selv om man ikke forstår meget af sproget længere, da man kulturelt og sprogligt er integreret i samfundet (jf at dansk udskiftes med engelsk i nogle gamle »danske menigheder« i USA).

Og: Før Stefanus kom til tro på Jesus, var han da en af dem, der egentlig var integreret i samfundet og lige så godt kunne have deltaget i gudstjenesten i en hebraisktalende menighed, men vedblev med at komme i en hellenistisk synagoge, fordi han havde en opgave der?

Og sådan kunne man blive ved. Ud fra det forhold, at hellenisterne er græsktalende, kan man ikke engang slutte, at en del af dem ikke også kunne tale perfekt hebraisk - som fx Paulus! Som Jesus-

Jule

k o n k u r r e n c e 5

I hvilket kapitel i Apostlenes Gerninger omtales Stefanus' død?

Det rigtige svar er:

Indsendt af:

Adresse

Alle kuponer - mindst otte af de ialt ti - indsendes samlet i en kuvert til Kristeligt Dagblad, Fanøgade 15, 2100 København Ø inden 31.12.1995.

troende har de haft en opgave i den græsk-talende menigheder i Jerusalem og har også set en opgave i at forkynde for andre græsktalende jøder, der ikke troede på Jesus. Nogle Jesus-troende hellenister

kom til at stå i spidsen for mission til græsktalende *hedninger* (se 11,20). De havde sproget - og visionen!

Overvej disse forhold, og hvordan fælles sprog skaber fællesskaber.